

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่
ชื่อผู้เขียน	นิธานัน พงศาปาน
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. กัลยา ตันศิริ
สาขาวิชา	นิติศาสตร์
ปีการศึกษา	2555

บทคัดย่อ

ปัจจุบันการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่กลายเป็นปัจจัยสำคัญในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันอย่างแพร่หลายเพราะสะดวก รวดเร็ว แต่การใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ทำให้เกิดการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้บริโภคเห็นได้จากการเสนอขายสินค้าหรือบริการของผู้ประกอบการซึ่งเป็นบริษัทห้างร้านต่างๆ ด้วยการโทรศัพท์หรือส่งข้อความ (SMS) มายังผู้บริโภควันละหลายๆ ครั้ง ทำให้ผู้บริโภคเกิดความรำคาญ เบื่อหน่าย และเดือดร้อนเพราะกำลังทำงาน หรือพักผ่อน ไม่สะดวกสนทนาหรือเปิดอ่านข้อความ บางครั้งผู้บริโภคได้รับโทรศัพท์หรือเปิดอ่านข้อความด้วยคาดคิดว่าบุคคลที่โทรศัพท์หรือส่งข้อความเข้ามาอาจมีฐานะสำคัญหรือต้องการแจ้งข่าวให้ทราบ ปัญหาการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลเช่นนี้เกิดจากการที่ผู้ประกอบการต่างๆ ได้นำหมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคล (Personal Data) ของผู้บริโภค โทรศัพท์หรือส่งข้อความเข้ามาโดยผู้บริโภคไม่เคยอนุญาตหรือยินยอมให้ใช้ข้อมูลส่วนบุคคลของตนมาก่อน จึงเป็นไปได้ว่าผู้ประกอบการอาจได้รับข้อมูลจากผู้ประกอบการรายอื่นซึ่งผู้บริโภคเคยทำนิติกรรมสัญญาหรือธุรกรรมและได้ให้ข้อมูลส่วนบุคคลไว้

ประเทศไทยมีกฎหมายคุ้มครองความเป็นอยู่ส่วนตัวของประชาชนหลายฉบับ แต่กฎหมายที่มีอยู่ไม่เป็นระบบและไม่ได้ให้หลักประกันแก่ประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลอย่างเพียงพอ รัฐธรรมนูญได้บัญญัติรับรองสิทธิความเป็นอยู่ส่วนตัวหรือสิทธิส่วนบุคคลไว้เป็นเพียงหลักการเท่านั้น กรณีประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และประมวลกฎหมายอาญาได้บัญญัติให้ความคุ้มครองสิทธิความเป็นอยู่ส่วนตัวเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคไว้เช่นกันแต่ไม่ได้ให้ความคุ้มครองอย่างครอบคลุมเป็นเพียงมาตรการเยียวยาความเสียหายเท่านั้น นอกจากนี้ในกฎหมายเฉพาะเรื่อง เช่น พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ใช้บังคับกับข้อมูลส่วนบุคคลที่จัดเก็บอยู่ในความครอบครอง ควบคุม และดูแลของหน่วยงานภาครัฐเท่านั้น ไม่ครอบคลุมถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่จัดเก็บอยู่ในความครอบครอง ควบคุม และดูแล

ขององค์กรภาคเอกชน สำหรับพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. 2545 เป็นกฎหมายที่ครอบคลุมหลักเกณฑ์ วิธีการและกระบวนการในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ขอสินเชื่อทางการเงินสินเชื่อโดยเฉพาะ หรือกรณีพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2534 เป็นเพียงกฎหมายที่ให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งจัดเก็บและครอบครองดูแล โดยนายทะเบียนราษฎรของรัฐเท่านั้น จึงเห็นได้ว่ามาตรการทางกฎหมายที่มีอยู่ไม่อาจให้ความคุ้มครองสิทธิความเป็นอยู่ส่วนตัวเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคที่จัดเก็บอยู่ในความครอบครองควบคุม และดูแลขององค์กรภาคเอกชนได้อย่างเพียงพอและเป็นการทั่วไป

ดังนั้น เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคจากการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ ผู้เขียนจึงได้เสนอแนวทางในการบัญญัติกฎหมายขึ้น โดยเฉพาะด้วยการนำหลักกฎหมายของต่างประเทศมาเป็นแนวทางและปรับใช้ในการบัญญัติกฎหมายของประเทศไทยให้เหมาะสมและเป็นธรรมเพื่อคุ้มครองประชาชนซึ่งเป็นผู้บริโภคได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Thesis Title	Legal issues on violating privacy right by using a mobile phone
Author	Nita Pongsapan
Thesis Advisor	Assoc. Prof. Dr. Kanlaya Tansiri
Department	Law
Academic Year	2012

ABSTRACT

At present a mobile phone, an important tool for communication, has been used widely due to its convenience and fast. However, a mobile phone may be used as a tool to violate a consumer's privacy. To illustrate, business operators offer their goods and services by sending many short messages (sms) to a consumer's mobile phone. This creates annoyance, boredom and trouble because a consumer is either working or taking a rest and unable to read such message. Sometimes a consumer may pick up the phone or read a message because he/she expects that there must be an important issue to be informed. The cause of this violation of privacy right is that a business operator obtains a mobile phone number, considered as personal data, and sends an SMS without obtaining any prior consent. Possibly, a business operator may obtain such data from other business operators whom a consumer entered into a contract with and gave his/her personal data.

Thailand has a number of laws concerning privacy protection. However, they are unsystematic and they do not provide sufficient security to personal data owner. The Constitution recognizes privacy right only in principle. The Civil and Commercial Code and the Penal Code also protect privacy right concerning personal data. Again they do not fully cover but only a remedial measure. Looking into a specific law, the Official Information Act, B.E. 2540 (1997) governs only information in possession, control and under a care of a State agency. This Act does not cover any personal data in possession, control and under a care of a private organization. The Credit Information Business Act, B.E. 2545 (2002) is a law specifically covering criteria, measures and procedures relating protecting personal data of a person applying for credit. The Civil Registration Act, B.E. 2534 (1991) protects personal data collected and controlled by the official registrar only. Therefore, current existing legal measures cannot sufficiently and

generally protect a consumer's personal data collected, controlled and taken care by a private organization.

This author, in order to protect privacy right concerning a consumer's personal data from using a mobile phone, proposes enacting a specific law. Legal principles in foreign laws can be used as a guideline and adapted during legislation process in order to provide a just and appropriate Thai law providing protection for consumers efficiently.